

NA RANDE S RUKAVICÁ

Stá™eda, 24 květen 2017

Jsou vāci, na kterých se shodne celé lidstvo (tedy a¾ na jistou minoritu). A protože hluboké moudrosti jsou vātšino uschovány v humoru, existuje jeden starý vtíp: „Dotaz: Jsou dámské kalhotky tou nejdāleāitāší vāci na svātā? Odpově: Nejsou, ale mají k ní zatracenā blízko“ V tom se shodnou skoro vššichni. Muāi i āeny.

Co se vššak týāe muāā, mají k té nejdāleāitāší vāci na svātā ponākud ambivalentní vztah. Jsou „vāci“, tedy tím „orgánem“ fascinováni, ale zároveň se jej ponākud dāsí a pokud v našem regionu nejsou Ostravāky anebo Slovāky, ani jej nikterak veā™ejnā nepouāivají. Ony dvā prvnā jmenované skupiny, které pouāivají slovo „piā“ v kaādé druhé vātā, pak doplāují španālé, tedy lépe ā™eā Madrileafos, tedy „Stā™edošpanālé“, kteā™í zase milují slovo „koā“! To je to samé slovo jaké pouāivají Ostravaci, a v bāāné ā™eāi nahrazuje tā™eba naše „vole“ anebo nāmecké „Scheisse“. Ale jinak, pokud jsem se rozhlāel po svātā, sbíral zkušenosti a koukal na nauāné a jiné filmy, muāi se ā™eāem o dámském pā™irození vyhábají. Zvlāštā ve spoleānosti āen. A dá se ā™íci, āe pā™ zdāšenā prchájí. I kdy¾ jen zaslechnou, āe nāco je „āenská záleāitost“. Sleāna Fran Fine ze s „Chāva k pohledání“ dokonce tvrdí, āe k nejlepšímu a nejrychlejšímu startu vozidel formule 1 by bylo vhodné, kdyby se z reproduktoru ozvalo: „To je āenská záleāitost.“ Vššichni chlapi by byli okamāitā pryā. Pā™es blāboly feministek, genderistek a vyznavaāā LGBT, kteā™í na údajných vysokých š blouzní o jedenācti druzích pohlaví a chtāli by, aby lidi mohli chodit na záchodky a do sprch, jak je napadne āi jak se za co āi za koho prohlāsí, vātšina normálních muāā má pā™ed āenami ostych. V bujarém mlādí āi sklerotickém stāā sice rádi vypráví lascivní vtípy, ale slova menstruace, výtoky, biāenka poševní a podobnā je uvādājí do zmatku a dāsu. Kaādý normální chlap, uā jako malý chlapeāek, hledí na āenu jako na zázrak pā™írody, na nāco, co je hodno zboāāovāní, byā se to v páté tā™idā projevuje taháním za culíky nebo za cop. To, co je na onāch tajemných tvorech fascinuje, jsou nejen jejich pomalu se v prābāhu školní dochāzky objevující oblíny vepā™edu i vzadu, ale jejich āenské tajemství. Uā malinkā āena je prostā jinā a uā malinký chlapeāek to ví. I kdyby byla jeho matka tā™ikrát vystudovaná genderistka a tzv. „levicová liberāka“. Chlapeāek a pak jinoch touāi dotýkat se āen, hladit je a tak nājak vābec. Ale takové ty tālesné problémy, o kterých si holāiāky a āeny mezi sebou šeptají, jej nejen nezajímají, ony jej dāsí. A povaāuje je za nechutné a vlastnā jako āe by nemāly být. Ty projevy! Zamilování muāi jako vāku nechtājí nic vādāt o gynekologických problémech āen, od toho civilizace zaā™ídila gynekologii. My chlapi nic takové nepotā™ebujeme. My o té vāci tam pod tāma kalhotkama jako malí kluci nejdā™ív jen nāco idealisticky tušíme a sní, ale kdy¾ nám „to“ naservírují necitliví pedagogové na pā™íšerných, antisexuálních obrāzcích v uāebnicích, tak nás to ruší a vykolejuje. My chceme mít nājaké ideāly! Tāšíme se, coby kluci, aā nám dívka dovolí, aby ruka šātrala, zabloudila pod triāko. A je nám fuk a nechceme vādāt, zda a jak se holky na takovou eventualitu pā™ipravují, jak se radí, jakou si vzít podprsenku, aby sice ponākud brānila, ale úplnā nezabrānila. Nehledā na to, aby se pā™itím neutrhlo ramínko! To, kdyby na to māmā pā™išla, ta by ā™vala! Ne, my chceme klamāni a nepā™ejeme si informace o holāiāích problémech s tou vāci, tam pod kalhotkama. Protože ta, kterou prvnā nešikovnā libāme (povídejte mi o prvním polibku dvou mladých brālāā!) a lovíme pod blāzkou, je pā™eci ONA! Naše princezna āistā a voāavā. Kvāt krásy a mírné cudnosti (tedy pokud to holka s tāma drahotama nepā™ehání, āe?!). A kdy¾ uā nakonec dojde k tomu, jak ā™íkal Jiā™í Grossmann, āe je „ruka v nohāvā“, hledáme t stā™edobod našeho svāta. A ne problémy. Neboā¾ jī¾ v dobā komunismu jsme vādāli, āe gynekolog je potmāšilý intelektuāl, který hledā problémy v místā, kde náš pracující lid hledā jen radost a potāšení. Nemyslím si, āe je naše mlādeā zvrhlā a pā™esyčenā sexem. Jak do nás huāí kdekāký takzvaný „pamātník“. Ba spíše naopak. Okolnosti ji vedou smārem, který jsme neznali. A který ruší závoj tajemna. Pār hanbatých fotek jsme si kdysi prohlāeli za školou, zatímco dneska naše mlādeā, na internetu daleko zbāhleší neā my, vidāla uā tolik „frnd“ a sexuálních poloh, āe za našeho vāku by toho byl mírnā rozhozen i zkušený gynekolog. Ale ono se to nemá moc pā™ehānt. V jednom americkém filmu byl pā™istiā mladý adolescent, jak si prohlāāi hanbatý magazín, a to na stránce, kde byl barevný, širokōuhlý a detailnā zābr tā vāci. No vššak vite. Otec zābavil āasopis a po prozkoumání onoho zābrāru, kdy¾ otoāil stránku āasopisu nahoru a dolā, prohlāsil: „Mnā to nejví ze vššeho pā™ipomínā obrāek nājaké jihoamerické masoāravé rostliny“. Nā kdy je totiā informaci aā moc. Uā dávno si lidé vššimli, āe dāma zahalenā do prāsvitného šifonu je daleko drāādivāším neā nājakā taková rozcapenā s kolenama od sebe. A aby kaādý muā mo touāit po ní, tedy Ní jako osobā a Ní jako „podkalhotkovā“ té oné, musí mít a nutnā potā™ebuje ideāly. Nejvātším niāitelem muāāských ideālā, a tím i „chuti“, jsou dneska reklamní spoty v televizi. Zāalo to nenāpadnā vloākami s kā™idělky, které jsou tak uāasné, āe je poāadoval zakoupit od tatínka šestiletý chlapeā odāvodnāním, āe v televizi ā™íkali, āe kdy¾ je má ta paní, tak je lehké a bāeāné jezdit na kole, hrāt volejbal a cviāit r bradlech. Coā on moc neumí. A s „kā™idělky“ by to urāitā šlo bāāāeānā! Na to, āe āervenā je reklamách modrā z estetických dāvodā, si i mladí muāi zvyknou. Ovšem aby nājakā dāma, „kdy¾ má své dny“, neprotekla, takāe prý musí spāt zavāšenā pod kolena na hrazdā hlavou dolā, pokud nemá vloāky ABCD, to se tāāko vysvātluje. O proteāení kaādý āenatý muā ví, ale āe by se pā™itím jeho āena usm bezva námāt na ukāzky v televizi, zvlāštā v reklamních pā™estāvākách pā™í fotbalu anebo hokeji, o tom uā není āādny chlap pā™esvādāen. Kurník, co mu je do toho, kdy¾ jeho muāstvo prohrāvā 2:1! A āe by vātšinu tele divāek tāchto sportā byly právā menstruuující āeny, o tom bych si dovolil pochybovat. Jediné, co jā vím pā™esnā tā™eb tamponech, které doporuāuje ta gynekolāka, je, āe vnuāka naší kamarādky na otázku, jaké to je, kdy¾ je pouāivā, pravila, āe má pocit, jako kdy¾ „HO“ tam celou noc má. A dāma, ukazující obāma rukama svého klína a meldující o své „vagínā“, o které neví, jestli tam má breberky anebo plísň, ale āe na to má bezva prášky, ta mā bere. Co je komu do toho? Co to má co vykā™ikovat na lidi? Rāāovā barva nājaké kvātinky

pak varuje v jiné reklamě pÅ™ed jinými breberkami „v pochvě“ a jiná bojuje nÅ›jakým krémem proti plísni na tomtě¼ místě. A nehoršiči je jedna, co zahradní hadicí takovým nic moc Å•rkem stÅ™íká na jakousi ve vzduchu se v pÅ™íměřnou potvoru s vlajícima chlupama, co ji prý mívá v sobě. Kdy¼ se „tam dole“ nastydne. A Å¼e musí splachovat. První otázka je: „A to ji splachuje zrovna tou hadicí? A jako Å¼e rovnou TAM?“ Podobných hrůz, které se podle televizní reklamy skrývají ve šrotářbinkách našich Å¼en, tam pod kalhotkami, je nÅ›urekom. Všude samá bakterie, bacil a píseň, o jiných fujtajblech ani nemluvě. Pokud si pamatují ze svého mládí, v období sbližování Jí a Jeho, existují různé stupně. Podle civilizačních tisíciletých zkušeností se Å™íká první milostnému dobývání v USA „necking“, a platí u nÅ›j, Å¼e „se smí“; jen od pasu nahoru. Å¼e pak následuje, pokud si to dobře pamatují z pÅ™ednášek na fakultě, „petting“, co¼ znamená, Å¼e se má¼e i dolů. Pod pás. To bývá z hlediska obou jednajících významný krok. JenÅ¼e já se bojím, Å¼e tady vzniká hlavní malér. PÅ™edstavuji si toho mladého, roztoučeného mu¼e, jak je zvědavý, dychtivý a tak věbec a u¼ u¼ to vypadá, Å¼e mu to dovolí. Ale co teě? SÁhnout holou rukou do té hrůzy plné všelijakých nemocí, plísni, breberky a zákeřných bakterií a jiných fujtajblů, co tam podle reklamy ty holky mají, jak to pÅ™ád inzerují i na seriózních televizních programech? MÅ›l by se anebo nemÅ›l mladý mu¼ nÅ›eho tak nebezpečného věbec dotknout holou rukou? NemÅ›ly by holky mít vepř kalhotkách nápis BIOHAZARD, jak to bývá na dvou třech tajných laboratořích v amerických napínacích? A kam se vydávají jen hrdinové bez bázň a hany, vybavení speciálním oblekem? NemÅ›lo by to platit i tady? Nebude se dotýný mladý mu¼ domnívat, Å¼e tuto akci má¼e podstoupit jen náležitě pÅ™ipraven? S rukama natěnými a¼ po ramena nÅ›jakým degelem na bázi Lyzolu? A na obou rukou gumové rukavice? A stÅ›ily by takové ty chirurgické, co je navléká v detektivkách „Káštka“, dr. Temperance Brennanová, anebo nÅ›který sympatický patolog stahuje z rukou, kdy¼ se pÅ™edtím dotýkal mrtvol a jiných biologicky nebezpečných míst? Stačily by mládenci ty tenké chirurgické? Nebo by byly potěba takové ty černé, tlustostěnné, co jsme mívali v provozu v chemičce? He?! Kdo mládenci poradí? Milí reklamní pracovníci: Pokud se chceme jako národ nÅ›jak rozmnožovat a pokud si dámy chtějí u¼ít sexu s živým chlapekem jen s vibrátorem, nekrmte nás hrůzami, co všude hrozného se má¼e skrývat za dámskými kalhotkami. Å¼e se chlapec oění, on na to pÅ™ijde. Ale proč ho plašíte k smrti pÅ™edem? VÁCLAV VLK ST.